

IN DE SCHIJNWERPER

Kelly de Wagemaker: 'We hebben negen maanden een mooie camperreis gemaakt'

Kelly de Wagemaker (31) woont met haar man Vincent Stoop (37) en hun kinderen Raff (4) en Beau (2) op Raadhuisstraat 8; op de hoek met de Burg. Ferfstraat in 'dat huis op de hoek met die bus voor de deur'.

Wat doen jullie in het dagelijks leven?

Ik ben fulltime huismoeder en heb daarnaast een eigen webshop waarbij ik uitwissbare kalenders verkoop. Ik kende wel dergelijke notieboekjes en zocht een duurzaam alternatief voor de gewone kalender die je elk jaar weer opnieuw aanschaft. Omdat die niet bestond heb ik hem zelf maar ontworpen. Ze zijn gemaakt van 'steenpapier'. Je kunt de data uitwissen en die het jaar daarop zelf weer invullen. Vincent is allround zpp'er in de bouw. (Hij komt erbij zitten.) Ik timmer, verbouw badkamers, inclusief het loodgieterswerk, van alles. Als hobby bouw ik busjes om tot campers.

Hoelang woon je hier?

Tien jaar geleden kocht Vincent dit huis. Toen wij dezelfde maand wat met elkaar kregen heeft hij er twee jaar over gedaan om het te verbouwen. De schuur en dit middenstuk trok hij erbij. Twee jaar geleden plaatste hij ook zelf de twee dakkapellen. We proberen zo duurzaam mogelijk te leven en kopen daarom voor de kinderen tweedehands kleding en speelgoed.

Waar heeft jullie wieg gestaan?

Mijn ouders zijn Co de Wagemaker en Nicole Hartman. Zij wonen op de J.J. Allanstraat, in het ouderlijk huis van mijn moeder. Ik heb altijd in Westzaan gewoond. Mijn zus Fenna is ook nooit het dorp uit geweest. We hebben onze kinderen mijn vaders achternaam gegeven, omdat die anders helemaal zou verdwijnen. V: Ik ben in Zaandam geboren en woonde vanaf mijn tiende op Het Welvaren. Mijn vader en zijn vrouw wonen daar nog steeds. Het timmeren heb ik nog bij Gerrit Volkers geleerd.

Hoe kwamen jullie ertoe om met

twee kleine kinderen op reis te gaan?

Fenna en haar vriend gingen regelmatig backpacken en ik dacht: zo lang van huis, dat is niks voor mij. Maar opeens leek het idee om als gezin zoveel mee te maken mij toch wel wat. Maar dan wel in een camper. Binnen vier maanden had Vincent onze bus omgebouwd tot camper. Vorig jaar om deze tijd zijn we vertrokken. Beau was anderhalf. Hij kon net lopen. Ons huis hebben we voor negen maanden verhuurd aan mensen die daarna in de Watermolenstraat zijn gaan wonen. In het begin moesten we er wel even aan wennen dat we zo op elkaars lip zaten. Voor die tijd zagen we elkaar bijna niet. Vincent werkte overdag en vier maanden lang was hij 's avonds dat busje aan het verbouwen. Het was heel erg leuk om zo samen met elkaar te zijn. We zijn in Frankrijk, Spanje, Portugal, Marokko, Sardinië, Italië, Oostenrijk, Tsjechië, Slovenië en Duitsland geweest. Alles op de bonnefooi. We gingen in de winter weg, maar we hadden heel mooi weer. Uit Italië hebben we nog een zwerfhondje meegenomen, Mexx. Je bent met kleine kinderen wat beperkter. Toch konden we met hen prima musea bezoeken, wandelen, mooie natuurgebieden opzoeken, naar een speeltuin gaan, of deden we binnen spelletjes als het regende.

Wat was je belangrijkste ervaring om zo lang van huis te zijn?

Dat je met elkaar samen bent. We hebben echt even pas op de plaats gemaakt. Hier thuis leef je al gauw van afspraak naar afspraak. Je weekend zit al gauw vol met 'leuke dingen'. V: We merkten dat je niet veel nodig hebt om gelukkig te zijn. K: Eenmaal thuis moesten we er echt aan wennen dat we zoveel spullen hadden, terwijl we daarvoor al veel hadden weggedaan. Raff zei na thuiskomst: 'Papa, kijk, we hebben zelfs een groot formaat televisie.' Onderweg hadden we niet veel speelgoed mee. Als ik nu in Zaandam of Amsterdam kom dan denk ik: wat dóén al die mensen in die drukte. We stonden wel eens ergens op een berg en dan zag

je alleen schapen om je heen. Maar ik waardeer de mensen om me heen wel meer dan voordat we op reis gingen.

Wat heb je gemist?

In eerste plaats de familie natuurlijk. Ik belde wel iedere dag iemand, maar het fysieke contact mis je toch wel. Even een knuffel. En we hebben een trouwerij gemist. Dat was wel jammer. Gek genoeg hebben we ons huis helemaal niet gemist. Wat nu wel weer heel erg leuk is, is dat als ik met de hond wandel ik opeens mijn ouders of mijn zus tegenkom. Dat ervaar ik nu als heel bijzonder.

Denk je er wel eens over om vaker op reis te gaan?

Ja. We willen zo'n leven creëren dat dat vaker kan. Maar niet zo lang achter elkaar. Met de verkoop van mijn kalenders kon ik gewoon doorgaan. Een vriendin deed de verzending. Ze zijn trouwens te koop via kaestationery.nl, Bol.com en bij het winkeltje van Stijlgenoten aan de zijkant van 't Reghthuys.

Zelf zat je op de Kroosduiker Noord. Gaat Raff daar nu ook naar school?

Nee, we hebben gekozen voor thuisonderwijs. Hij is nog niet leerplichtig, maar onderweg vonden we nog meer dan daarvoor dat onze levensvisie niet past bij het reguliere onderwijs. Het grootste voordeel van thuisonderwijs is dat ik kan aansluiten op de interesses van mijn kind. Ik zie dat ze nu gelukkig zijn, dat maakt mij ook gelukkig. Beau gaat naar de Kindertuin, waar ikzelf ook heel lang als leidster heb gewerkt. Raff is daar ook heen geweest. Daarnaast gaan we twee keer per week naar gym waar de kinderen met andere kinderen spelen. Met de andere thuisonderwijzers kunnen we zo onze ervaringen uitwisselen. In Nederland krijgen 2000 kinderen thuisonderwijs. In Westzaan zijn meerdere gezinnen die thuisonderwijs geven. Je moet bij de inspectie een goede reden opgeven waarom je dit wilt doen. Met mijn pedagogische achtergrond bij een kinderdagverblijf en naschoolse opvang heb ik tien jaar ervaring in leerzame activiteiten. Onze omgeving moest in het begin erg wennen, maar dat begint nu wel te landen.

Krijg je wel eens de vraag of je een baan buiten de deur niet mist?

Zeker. Maar die mis ik niet. Ik moet er wel voor zorgen dat ik af en toe mijn eigen ding doe. Als we met het onderwijsgroepje bij elkaar komen vind ik het fijn om met hen thee te drinken, terwijl de kids aan het spelen zijn. Of dat ik iets voor mezelf doe als Vincent thuis is. Met z'n tweetjes gaan we ook wel weg, hoor. Komend weekend gaan we met de camper weg en dan logeren ze bij Vincents vader. Ik waardeer het dat het voor ons mogelijk is dat ik niet hóéf te werken. Er zijn mensen die vinden dat ik geen carrière opbouw, maar ik vind dat ik de toekomst aan het opvoeden ben.

Wat vind je het allerbelangrijkste in het leven?

Familie, je gezin, maar ook je ouders, zus, maar ook vrienden die voelen als familie. Dat vind ik heel belangrijk. Volg je hart. Als het niet goed voelt, dan moet je het ook niet doen. Het leven is een feestje, je moet alleen zelf de slingers ophangen.

Marijke van der Pol